

Dido – „Life for rent” (LP „Life for rent”)

(tekst – Dido Armstrong i Rollo Armstrong, tłumaczenie – Adam Drzewiecki <A.Drzewiecki@ztpnet.pl>)

I haven't ever really found a place that I call home
I never stick around quite long enough to make it
I apologise that once again I'm not in love
but it's not as if I mind that your heart ain't exactly breaking
it's just a thought, only a thought

but if my life is for rent and I don't learn to buy
well I deserve nothing more than I get
cos nothing I have is truly mine

I've always thought that that I would love to live by the sea
to travel the world alone and live more simply
I have no idea what's happened to that dream
cos there's really nothing left here to stop me
it's just a thought, only a thought

but if my life is for rent and I don't learn to buy
well I deserve nothing more than I get
cos nothing I have is truly mine

while my heart is a shield and I won't let it down
while I am so afraid to fail so I won't even try
well how can I say I'm alive

but if my life is for rent and I don't learn to buy
well I deserve nothing more than I get
cos nothing I have is truly mine

Nigdy tak naprawdę nie znalazłam miejsca, które nazywam domem,
nigdy nie zagrzałam miejsca wystarczająco długo, by go stworzyć.
Proszę o wybaczenie, że po raz kolejny nie kocham,
ale nie jest tak, że przeszkadza mi, że niezbyt ci to rozdziera serce.
To tylko taka myśl, jedynie myśl

Lecz jeśli moje życie jest do wynajęcia, a ja nie uczę się kupować,
cóż, nie zasługuję na nic więcej ponad to, co dostaję,
bo nic, co mam, nie jest tak naprawdę moje.

Zawsze myślałam, że bardzo bym chciała żyć nad brzegiem morza,
samotnie podróżować po świecie i żyć bardziej zwyczajnie.
Nie mam pojęcia, co się stało z tym marzeniem,
bo nie zostało tu naprawdę nic, co by mnie zatrzymywało.
To tylko taka myśl, jedynie myśl

Lecz jeśli moje życie jest do wynajęcia, a ja nie uczę się kupować,
cóż, nie zasługuję na nic więcej ponad to, co dostaję,
bo nic, co mam, nie jest tak naprawdę moje.

Dopóki moje serce jest tarczą, a ja jej nie opuszczę,
dopóki tak bardzo boję się, że się nie uda, że nawet nie próbuję,
cóż, jak mogę powiedzieć, że jestem żywa?

Lecz jeśli moje życie jest do wynajęcia, a ja nie uczę się kupować
Cóż, nie zasługuję na nic więcej ponad to, co dostaję,
bo nic, co mam, nie jest tak naprawdę moje.